

§ 144. I tilfælde, hvor fastsættelsen af toldberegningens værdien ikke kan finde sted på grundlag af den for varerne aftalte pris, jfr. § 139, stk. 1, 1. punktum, kan de af toldstyrelsen truffne afgørelser vedrørende værdiansættelsen indbringes for et af finansministeren nedsat nævn, der har den endelige administrative afgørelse.

Stk. 2. Nævnet består af en formand og to andre medlemmer, der alle skal være dommere. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver branchemæssig indsigt, tilforordnes der nævnet to branchekyndige, hvoraf en udpeges af Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation og en af Industrirådet og Håndværksrådet i forening.

Stk. 3. Nævnet har ret til at afæske såvel borgere som administrationen de fornødne mundtlige eller skriftlige oplysninger.

Stk. 4. Vederlag til nævnets medlemmer samt til medhjælp for nævnet fastsættes af finansministeren.

B. Toldberegningens vægt.

§ 145. Når varer fortoldes efter vægt, er det varernes nettovægt, der lægges til grund for toldens beregning.

§ 146. Ved nettovægt forstås i almindelighed selve varens vægt uden nogen indpakning.

Stk. 2. Emballagegenstande, som i detailhandelen almindeligvis sælges med varen, medregnes dog — undtagen for cigaretters vedkommende — til nettovægten.

§ 147. Toldstyrelsen bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for udfindelse af varernes nettovægt.

§ 148. Varer, som på grund af havari o. lign. er blevet våde, kan tillades tørret under fornøden kontrol, inden opvejningen finder sted.

Stk. 2. Varer, som er fordærvede eller itubrudte, vil af klareren kunne udsondres, inden opvejningen finder sted.

Stk. 3. For varers tilfældige større fugtighed end sædvanligt eller for smuds o. lign., hvormed varer måtte findes blandede, eller for fordærvelse, itubrydning eller anden beskadigelse tilstås i øvrigt intet fradrag i vægten.

Kapitel 14.

Klarering af varer.

A. Angivelse til klarering.

§ 149. Ved klarering af varer (fortoldning, hjemtagelse på kreditoplæg og oplægelse på de i kapitel 8, afsnit B. 1., omhandlede private transitoplæg) skal klareren afgive en skriftlig angivelse til toldvæsenet over de pågældende varer samt frembyde disse til toldvæsenets undersøgelse. Undtaget herfra er sådanne forsendelser, som postvæsenet efter toldstyrelsens bestemmelse kan udlevere direkte til adressaterne, jfr. kapitel 6. Toldstyrelsen er endvidere bemyndiget til for forsendelser af særlig karakter at fratage krav om skriftlig angivelse.

§ 150. Klarerens angivelse skal indeholde oplysning om varernes art og mængde, idet der dog for så vidt angår varesendinger, der ikke indeholder værditoldbeskattede varer, vil kunne bortses herfra, når toldbehandlingen sker i toldvæsenets vejerboder ved speciel undersøgelse. For værditoldbeskattede varer skal endvidere varernes toldberegningens værdi (normalprisen) være angivet. Såfremt værdiansættelsen finder sted i henhold til § 139, kan klareren angive toldberegningens værdien på grundlag af den for varerne aftalte pris med tillæg af de omkostninger, der i henhold til §§ 140—142 vil være at medregne i værdien og i øvrigt med fornøden berigtigelse, herunder som følge af eventuelt opnåede, ikke fradragsberettigede rabatter m. v.

Stk. 2. Finansministeren bemyndiges til i øvrigt at fastsætte de nærmere regler med hensyn til varers angivelse til klarering.

B. Bekræftelse af angivelsen.

§ 151. Klareren er pligtig til ved toldbehandlingen i fornødent omfang at fremlægge konnossementer, fragtbreve, fakturaer, assurancepolicer, specifikationer, analyser eller andre til hans rådighed stående dokumenter, som kan oplyse om varernes art, sammensætning, mængde og værdi.

§ 152. Ved toldbehandlingen af værditoldbeskattede varer skal klareren til toldvæsenet afgive et eksemplar af den til ham udfærdigede faktura (originalfaktura eller gennemslag heraf) over de pågældende varer.